

Prima instanță: Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni), (jud. C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cuclov Alexandr,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Cuclov Alexandr împotriva SRL ”Agrocons Business”, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Darovan Victor și Chițeniuc Anatolie cu privire la acceptarea cererii de demisie din funcția de administrator, constatarea încetării relațiilor individuale de muncă începând cu 10 august 2015 și încuviințarea radierii informației din Registrul de stat al persoanelor juridice privind deținerea funcției de administrator,

împotriva deciziei din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Cuclov Alexandr și menținută hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni),

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2017, Cuclov Alexandr a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Agrocons Business”, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la acceptarea cererii de demisie din funcția de administrator, constatarea încetării relațiilor individuale de muncă începând cu 10 august 2015 și încuviințarea radierii informației din Registrul de stat al persoanelor juridice privind deținerea funcției de administrator.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 26 decembrie 2005, prin hotărârea Adunării generale a asociaților SRL ”Agrocons Business” a fost numit în funcția de administrator, fapt înregistrat în Registrul de Stat al persoanelor juridice și al întreprinzătorilor individuali. Deși, formal a fost numit în această funcție de către asociați, la nenumăratele adresări de a-i transmite actele societății precum și

ștampila societății, până la momentul adresării în instanță acest fapt nu a fost realizat.

De asemenea a susținut că, contrar prevederilor art. 58, 65 al Codului muncii, care obliga angajatorul să încheie contractul individual de muncă în formă scrisă cu perfectarea anumitor acte suplimentare, acestea nu au fost perfectate până în prezent, iar de 12 ani nu i se achită salariul de funcție.

Pe parcursul anului 2005 până în prezent, întreprinderea nu a desfășurat activitate antreprenorială, corespunzător nu a administrat-o nici formal și nici de facto.

La 10 iulie 2015, a depus în adresa asociațiilor cerere de demisie, solicitând să fie eliberat din funcția de administrator începând cu data de 10 august 2015, care până la moment nu a fost admisă.

La 21 iulie 2015, în temeiul art. 51 al Legii privind societățile cu răspundere limitată a dispus convocarea Adunării Generale Extraordinară a asociațiilor pentru data de 10 august 2015, indicând în ordinea de zi cererea acestuia de demisie. Deși a expediat hotărârea de convocare cu aviz de recepție în adresa ambilor asociați, la adresele cunoscute, aceștia nu s-au prezentat la termenul indicat, precum și nici nu l-au informat despre imposibilitatea prezentării.

La 17 august 2015, în temeiul art. art. 51, 53 alin.(3) al Legii privind societățile cu răspundere limitată a dispus convocarea repetată a adunării Generale Extraordinară a Asociațiilor pentru data de 14 septembrie 2015, indicând în ordinea de zi examinarea cererii acestuia de demisie. Expediind hotărârea de convocare cu aviz de recepție în adresa ambilor asociați, la adresele cunoscute, aceștia nu s-au prezentat în termenul indicat, precum și nici nu l-au informat despre imposibilitatea prezentării. Suplimentar a publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 241-246 (5283-5288) din 28 august 2015 anunțul referitor la convocarea adunării.

Având în vedere că relațiile de muncă cu administratorul societății cu răspundere limitată sunt reglementate atât de legislația comercială, cât și de cea de muncă, conformându-se prevederilor art. 85 alin. (4¹) din Codul muncii, a depus cererea de demisie, anunțând în prealabil cu 30 zile asociații despre dorința acestuia de a demisiona din funcția deținută.

În pofida acestui fapt, este forțat până la moment să dețină această funcție contrar dorinței.

Conformându-se integral prevederilor art. 81 alin. (1) lit. b), art. 85 alin. (4¹) din Codul muncii reclamantul a considerat că este îndreptățit să solicite prin intermediul instanței judecătorești restabilirea drepturilor acestuia, or până la moment a întreprins toate măsurile prevăzute de legislația în vigoare pentru a soluționa pe cale amiabilă conflictul apărut.

La 27 noiembrie 2015, s-a adresat în Judecătoria Bender de la domiciliul unuia dintre asociați – Darovan Victor, cu cerere de chemare în judecată privind

constatarea faptului încetării relațiilor de muncă în legătură cu demisia, dar prin hotărârea din 09 martie 2016 a Judecătoriei Bender, cererea de chemare în judecată a fost respinsă pe motivul adresării față de pârâtul necorespunzător. Deși, conform prevederilor alin.(2) art.49 lit. a) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, desemnarea și eliberarea înainte de termen a administratorului, ține de competența exclusivă a adunării generale a asociațiilor.

Prin decizia din 24 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, apelul a fost respins și menținută hotărârea menționată supra, în partea de motivare fiind menționat același argument de adresare a cererii față de un pârât necorespunzător, la caz persoane fizice – asociații societății.

Prin încheierea din 30 august 2017 a Curții Supreme de Justiție recursul reclamantului a fost declarat inadmisibil.

Astfel, reclamantul a menționat că, potrivit părții de motivare a actelor judecătorești enunțate, cererea de chemare în judecată urmează a fi depusă împotriva SRL ”Agrocons Business”, care de fapt este angajatorul reclamantului în calitate de administrator și nu a asociațiilor, ca membri a organului suprem de conducere.

Prin hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni), acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Cuclov Alexandr și menținută hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni).

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, reclamantul nu a prezentat probe din care ar urma că el a încheiat un contract individual de muncă cu SRL ”Agrocons Business” și că ar exista o înscriere în carnetul de muncă al reclamantului Cuclov Alexandr, precum și că acesta în perioada 26 decembrie 2005 până la 10 august 2015 a activat în calitate de administrator al SRL ”Agrocons Business” precum și nu a demonstrat că societatea nu a activat.

Reținând autoritatea lucrului judecat al hotărârii din 09 martie 2016 a Judecătoriei Bender, menținută de instanțele ierarhic superioare, instanțele au reiterat că, soluționarea litigiului reclamantului poate avea loc numai la Adunarea Generală a societății, instanța de judecată nefiind competentă să înceteze relațiile individuale de muncă în legătură cu demisia lui Cuclov Alexandr din funcția de administrator al SRL ”Agrocons Business”.

La fel, instanțele au constatat că, prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010-1389/15 din 30 iunie 2015, a fost dispusă interzicerea de a opera de către Camera Înregistrării de Stat a orice reorganizare, radiere, modificare a statutului debitorului SRL ”Agrocons Business”, până la încasarea datoriilor de 5 000 000 lei în temeiul titlului executoriu nr.2c-146/12 din 09 iunie 2015 emis de Curtea de Apel Chișinău, creanță care urmează a fi executată, iar în lipsa capacității de exercițiu, societatea nu va fi funcțională.

La 09 martie 2020, Cuclov Alexandr a declarat recurs împotriva deciziei din 04 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, precum și a apreciat în mod arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Cuclov Alexandr inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cuclov Alexandr, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere

faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cuclov Alexandr.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cuclov Alexandr.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru